

bare Nærhed, og hvis man, saaledes som det har været Tilfældet baade med Schweiz og Belgien, blev nødt til at optage iblandt sig tilbørlige store Troppemasser af en af de stridsførende Magters slagne Armeer. Men her i Landet stode vi dog paa den anden Side i et andet Forhold, fordi Belgien var en Magt, der havde været tagen under Armenene i længere Tid af en af de stridende Parter, og fordi Schweiz ikke havde noget Forhold til en af de stridende Magter, saaledes som Danmark havde det i den allersørgeligste Grad. Netop dette, at Forholdene vare saa forskellige, medførte efter min Opfattelse, at Ministeriet maatte tage det Ansvar paa sig at bestemme sig efter de foreliggende Forhold og efter sin egen Opfattelse. Det er ganske vist, at vi alle ere enige om, at en fri Forfatning og den lovgivende Magts Deltagelse i Landets Styrelse ere til Betsiguelse for et Land, men der er Dieblitte, hvor Stemningen kan være saa bevæget, og hvor den atter kan have sat sig i en saa kort Tid, at man af en Sammenkomst af selv den bedste Del af Nationen ingenlunde kan være sikker paa, at der ikke ved Stemningernes voldsomme Magt kunde komme et Onde for Fædrelandet, som man bagefter bittert vilde fortryde, og som man da vilde indse, at man kunde og burde have undgaaet, hvis man havde givet Tid, navnlig naar Sagen havde været saa presserende, at man havde maattet træffe tre Afgjørelser paa een og samme Dag, saaledes som det blev fremført af den ærede Ordfører. Iøvrigt maa jeg sige, at det dog er forunderligt, at man ikke i en Sag som denne kan stille sig paa det Værendes, det Virkeliges Standpunkt, ikke se bort fra, hvad der under visse Omstændigheder kunde være sket og maatte være sket, og at man istedetfor at taffe Skæbnen, fordi det er gaaet, som det er gaaet, vil fordybe sig i Betragtninger over, hvad der kunde have været muligt, og hvad der burde være sket osv., Noget, som forekommer mig at være ganske vrøskløst og endog kan blive skadeligt i en ikke ringe Grad. Derksom Rigsdagen var kommen sammen og havde vedtaget det Samme, som man dengang gjorde, hvad Andet vilde der da være sket end det, som nu

er sket? Men hvis Rigsdagen var kommen sammen og havde vedtaget Noget i en anden Retning, vilde det maasse have været Fædrelandets Undergang. Lader os derfor være glade ved, at det er gaaet, som det er gaaet. Den ærede Ordfører sagde, at Ministeriet saameget mere burde have gjort dette, som det bestaar af unge Mænd, som man ikke kjender som Statsmænd, og unge Mænd let kunne tage fejl. Ja, tage fejl kunne alle Mennesker, det er vist og sandt, og det blev jo ogsaa udtalt, at ganske anderledes dygtige Mænd end disse havde taget fejl. Men er det dog ikke en Modsigelse, som den ærede Ordfører gjør sig skyldig i, naar han siger, at han ikke kjender de Mænd, som i sin Tid toge Røret, og han dog veed, at der har været andre Mænd ved Statsrøret, som have været meget dygtigere og dog taget fejl? Men naar den ærede Ordfører ikke kjender dem, hvor kan han da sige, at andre Mænd have været meget dygtigere end disse? Nei! lader os se paa Resultatet og lader os erindre, at dette Resultat efter Flertallets egen Mening har været gavnligt for vort Fædreland! Med Hensyn til den høitærede Finansministers Yttringer om den Sum, som er tilbage af Kreditbeviserne, udtalte den ærede Ordfører for Flertallet, at den var kommen frem under ganske andre Forudsætninger, at disse Forudsætninger nu vare borte, og at man dog vilde anvende disse Penge, som slet ikke havde deres Oprindelse fra den nuværende Tilstand, men fra en Tilstand af en extraordinær Natur, som tidligere har været tilstede. Det synes mig imidlertid ikke, at dette er det rette Standpunkt at stille sig paa, thi det Virkelige er dette, at Pengene ere der, og Spørgsmaalet bliver altsaa, som det meget rigtigt blev fremsat af den høitærede Finansminister, om vi nu, da Pengene engang ligge i Kassen, skulle tilintetgjøre dem med Tab eller bruge dem med Fordel, med andre Ord: Skulle vi slaa dem istykker og tabe derved eller bruge dem til Fordel for Statskassen?

Finansministeren: Jeg skal kun med Hensyn til, at den ærede Ordfører har anmodet mig om at svare paa to Spørgsmaal, til-